

I. aasta.

Nr. 1.

Hind
25
senti

Harold Lloyd
ja tema
Baby
lõbusas meeleolus.

Päevapildi tarbeainete ladu

„Foto-Turg”

KODAK LTD. esindaja Eestis

omanik **H. Sahme.**

Tallinn, Rataskaevu 2

Telefon 432-64

Koiksugu

kummitempleid

saate kiirelt ja odavalt ainult

Viru t. 6 (trükkikoda)

tel. 12-19

Café F. Kagge

S. Karja tän. 18.

Telefon (2)12-91.

Viru tän. 2

Tallinn

Ku Ha Ka

Viimane uudis!

Eesti võitis Läti kergejõustiku maavõistlusel. Teine päev tõi üllatuse.

Neljapäeval, 16. ja reedel 17. skp. peeti Tallinna staadionil Eesti-Läti esimest maavõistlust kergejõustikus. Esimese päeva lõpul oli tagajärg 42:38 Läti kasuks.

Teine päev tõi pöörde. Meie noored sportlased esinesid üllatavalt hästi. Teivashüppes noor Lepp saavutas hiigetagajärje 365, 375 puudus ainult üsna veidi. Samuti hästi esinesid ka teised. Lõppotsus langes siiski 4×400 meetri teatejooksule. Kuna see ala oli Eesti kindel saak, siis oli ka kindel Eesti võit. Lõpptulemus kogu maavõistlusest oli Eesti edu 81:79.

Võistlustel püstitas Proost 1500 meetri jooksus uue Eesti rekordi.

Tehnilised tulemused: 200 mtr. 1) Kivits (L) 23,0. 2) Rähn (E) 23,7. 3) Nusbergs (L). 4) Korol (E). Ketas: 1) Feldmann (E) 44,15. 2) Rosenbergs (L) 43,28. 3) Jordans (L) 42,90. 4) Kotkas (E) 41,09. (Peale võistluse tegid Feldmann ja Rosenbergs treeningheiteid, kus eestlane saavutas 45,80). 1500 mtr.: 1) Proost (E) 4.06,0. 2) Bertulis (L) 4.12,6. 3) Koidu (E) 4.14,8. Kõrgus: 1) Dimza (L) 1.85. 2) Kotkas (E) 1.80. 3) ja 4) Schmidt ja Slava 1.75. 400 mtr.: 1) Muzis (L) 51,8. 2) Tiisfeldt (E) 52,0. 3) Herm (E) 52,2. 4) Kivits (L). 10.000 mtr.: 1) Buceniaks (L) 32.10,4. (uus Läti rekord, parem Eesti omast). 2) Laas (E) 32,48. 3) Kaalep (E) 33.52,0. 4) Kalninsh (L). Teivashüpe: 1) Lepp (E) 3.65. 2) ja 3) Kalninsh ja Sule (E) 3.40. 4) Dimza 3.30. 4×400 mtr.: esitas Eestit Kalevi meeskond, koosseisus: Herm, Paluvere, Tiisfeldt, Rähn ja võitis ajaga 3.34,0.

**Kui olete läbi lugenud
ajakirja, siis heidke pilk siia,**

sest ainult

**Th. Awendt'i
trükikojas**

Talinnas, Viru tän. 6 :-: Telefon (2) 12-19

valmistatakse imeodavalt ja kiiresti

igasuguseid trükitöid:

Ajakirje, broschüüre, müüri-
ja lendlehti, reklaam-plakaate,
arve- ja kirjaplanke, tabeleid,
tsirkulääre, ümbrikuid, laulu-
lehti, äri- ja nimekaarte j. n. e.

Kübara-, kohvi- ja apteegi-kottide tööstus

Kummitemplite valmistamine

moodsate kirjadega.

Filmi Nädal

Filmi-, teatri-, spordi-, tantsu- ja fotoajakiri.

Tellimise hind: 1 aasta — Kr. 10.—, 1/2 a. — Kr. 6.—

Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn — Viru 14—2. Talitus avatud kella 9—6 öht.

Toimetaja **Valter Kruber**

№ 1.

18. juulil 1931. a.

1931. aasta.

Esimestel sammudel...

Tänase numbriga astub lugejate, nende karmide isevalitsejate ette ajakiri „Filmi Nädal“.

Meie tahaksime loota, et ta leiaks lugejate poolt tarvilist osavõttu ja poolehoidu, sest iga algus on raske, ja seda peab just eriti märkima meie ajakirja suhtes.

Nagu Eesti filmitööstus ikkagi vaevleb veel igavestes Kordiuste sõlmedes, kust vaatamata juba kaunis parajaile kestvus-aastaille välja pole jõutud, siis seda hullem lugu on olnud Eesti filmi-ajakirjandusega. Katseid on tehtud mitmeid, kuid kõik nad on välja surnud juba esimestel hingetõmmetel. Järele on vaid jäänud „Filmileht“, kes kuidagi on suutnud oma hinge sees hoida.

Lugejatel tekib neid rida lugedes tingimata mõte: „Milleks üldse siis tarvis on teist filmilehte, kui juba üks olemas on?“

Õigus! Meie ei vaidle sellele vastu, kuid peame silmas pidama seda, et elu areneb hiiglasammudega, ja senine filmi-ajakiri, ei ole suutnud kasvava tempoga sammu pidada, on jäänud nagu mingitesse segastesse kammitšatesse.

Parandust, ka selles suhtes peab tulema parandus, oleme juba mitmelt poolt häält kuulnud, ja just nende häälte peale toetudes avame esimese lehekülje „Filmi Nädalal“.

Et muuta ajakirja sisu mitmekesiseks, oleme jaganud ajakirja vastavasse osadesse, kus peale filmi, mis peab jääma ikkagi lõpude lõpuks ajakirja tuumaks, katsume pakkuda lugejatele tea-

Teid kõikidest eluavaldustest. Ja tahame loota, et lugejad oma poolehoiduga meie tööd saavad kergendada.

Meie peasihiks ajakirja väljaandmisel on ja jääb ka tulevikus juhtlause: „Meie peame viimaks välja kiskuma Eesti filmi tarretusest, millesse ta on vajunud, ja selleks abinõusid leidma, kuidas ja millisel teel seda teha!“ Ja tahame loota, et see juhtlause ei jääks mitte üksi meie ajakirja, ega väikese kildkonna — s. t. filmihuviliste — mureks, vaid see peab ja saab olema terve Eesti rahva juhtlauseks. Sest igaühel, kes praegusel raskel ajal häda ja vaeva peab nägema, et omada raha sel on kallis ka see, et see nii raskelt saavutatud tööpant ei valguks välismaile.

Mida peame aga nüüd? Meil jooksevad kinodes filmid ja suur osa nendest on kõik välismaalt. Kui võtame kokku need summad, mis välismaile veerevad, mõnikord isegi väga armetute filmide eest, siis tekib tahtmatult keelele küsimus:

„Milleks seda vaja on, kas siis tõesti meie ei suuda ise endale pakkuda vähemalt sellistki!“

Ja meie vastame:

„Küllaldaselt, kuid takistuseks on just majanduslik külg.“

Kui meil läheks korda läbi murda, neist paksuist müürest, mis meid lahutavad meie rahamagnaatidest, siis on ka see puudus kõrvaldatud, ning Eesti film võib vastusammuda uuele, paremale helgele tulevikule.

Kuid on veel teisigi teid, kuidas arutada Kordiuse sõlm, aga neist kõigist edaspidi. Seda kõike aga saavutame siis, kui meiega on lugejate usaldus ja filmi alal tegutsejate toetus.

Ja tahaksime pöörata kõikide poole ühise suure palvega:

Lugejad tutvuge ise „Filmi Nädalaga“ ja soovitage ka kõigile oma sõpradele...

Filmi klubid, koonduge „Filmi Nädala“ ümber, sest ainult ühisel jõul ja nõul leiame väljapääsu neist igavesist sõlmedest, millistesse oleme sattunud, ja „Filmi Nädala“ toimetus on alati tänulik toetuse eest, mis tarvilik selleks, et sammuda vastu uuele helgele tulevikule,

Eesti filmi uuestisünnile.

Kõik meiega

Toimetus.

„Filmi Nädal“ on Teie sõber filmimisel, tantsul ja sportimisel.

Kas on meil tarvidust Eesti filmi järele?

Filmiharrastaja mõtteid uue filmilehe ilmumise puhul.

Eesti filmi ajalugu on pea sama pikk, kui Eesti riigi omagi. Eesti filmi alal on meil juba tegutsenud rida isikuid, kellest suurem osa on sinna teadmatusse tagasi vajunud, kust nad esile ilmusidki, on ainult püsima jäänud mõned üksikud ettevõtted ja tegelased Eesti filmi alal.

järele jäänud. Tõsi, on ju küll peale „Estonia-Filmi“ meil olemas rida teisi filmiaklubisid, nagu „Illustro“, „Taara-film“, „Uraania-film“ j. t., kuid nimetamistvääriks ja püsivamat ei ole nendest seni ükski suutnud korda saata.

See kõik sunnib küsima: „Kas on meil üldse tarvidust Eesti filmi järele?“ Vastus selle peale võib olla ainult jaatav, sest kui on meil Eestis olemas kinosid, kes filme demonstreerivad ja kui on Eestis olemas kodanikke, kes naudinguga filmide ettekandmist meie kinodes jälgivad, siis järjekult peab olema ka Eestis oma rahvuslik film, mida eestlane võiks nautida rahulolemisega, teades, et see film on Eestis valmistatud ja selle valmistamiseks ei ole mitte kallist raha saadetud välismaile, vaid kapitalid, mis filmivalmistamiseks kulunud, on jäänud Eestisse meie oma rahva kasutada. Et selle juures see film, mis Eestis valmistatud, peab hea olema, vähemalt peab ta suutma välismaaliste, sellelaadiliste toodetega võistelda, see on arusaadav. Nigelat ja armetut Eesti filmi ei taha aga keegi vaadata ja sarnaste soperduste valmistamiseks kulutatud kapital on, nagu seda meie filmiajalugu küllalt on näidanud, maha visatud.

Mis meil tuleks selleks teha, et Eestis soetada ainult heade ja rahvale vastuvõetavate filmide valmistamist? Selle keerulise küsimuse lahendamise on enesele ülesandeks teinud meie kõige noorem filmitegelaste klubi — filmitegelaste koondis „Veerela“, milline alles käesoleva aasta algul rea nooremate ja agaramate tegelaste poolt ellu kutsuti ja mis seni oma lühikese

Ka on tegutsenud meil Eestis aastate jooksul terve rida klubisid ja filmiühinguid, kes aga kõik pika-peale on vaibunud surmaunne, nii et nendest viimasel ajal enam kippu ega kõppu kuulda ei ole. Isegi „Estonia-Film“ mis aastate eest katsus avaldada elavat tegevust filmimise alal ja kelle peale mõnede ringkondade poolt esialgul suuri lootusi pandi, on viimasel ajal piirdunud ainult üksikute sündmuste filmimisega Eesti elust ja mõnede reklaamfilmide valmistamisega ning see on ka kõik, mis sellest omal ajal nii ohtralt reklameeritud ettevõttest on

„Unistav Sfinks“ — jumalik Greta.

eluea kestes on katsunud asuda mitmete keeruliste probleemide lahendamisele filmi alal. Nii on kavatsusel asuda juba lähemal ajal algupärase Eesti komöödia filmimisele, milleks ka vajalikud ettevalmistused juba käsil. Samuti on noorel klubil kindel kavatsus asuda juba eelolevast sügisest järjekindlate Eesti nädala-ülevaadete filmimisele, mille järele meil seni suurt puudust tuntakse. Nii et kokkuvõttes võib öelda, kui selle noore filmitegelaste koondise kavatsused eelolevaks sügiseks kõik

täide lähevad, siis „Veerela“ meie filmiasjanduses suure augu on täitnud. Jääb üle ainult jõudu ja head edu soovida noorele tegelaste ringkonnale nende kavatsuste täideviimiseks!

Ühes eelmisega kerkib nii mitmele ehk küsimus keelele, misjaoks meil vaja oli praegu olemasoleva filmilehe kõrvale veel teist samalaadilist ajakirja välja anda. Nendele vastuseks võiks ainult öelda, et uue filmilehe ellukutsumise tõukeks olid peasjalikult needsamad asjaolud, mis tõuget andsid uue filmiklubi ellukutsumiseks. Noorus, kes tahab elus edukalt edasi jõuda, ei suuda püsida kütketes, mis vanad temale ette seadnud, vaid neid kütkeid tuleb purustada, maha lõhkuda ja jõurikkalt edasi tungida elule ja tegevusele.

See on noorte siht ja püüe. See siht ja püüe peaks olema ka noorte algatusel ellukutsutud uuel filmiasjanduse ajakirjal, „Filmi Nädalal“ ja kui see siht ning püüe temal tõesti olemas on, siis ei suuda ka nende ridade kirjutaja tagasi hoiduda hüüdmast:

„Head edu ja õnne uute sihtide rajamisel meie Eesti filmi alal!“

Vana kinoharrastaja.

Kilde filmitähtedest...

Meilgi tuntud Saksa filmiiludus ELGA BRINK on abiellunud komponisti FRITS EREEDIGA.

DAISI d'ORA kes teatavasti valiti Saksa iluduskuningannaks, viibib praegusel momendil Ameerikas, kuid tema aadressiks jääb siiski Berlin-Hallensee, Seesener str. 14-b

LILY DAMITA on sündinud 10. 7. 1904. a., ning viibib praegu Holly-

vodis. Tema viimasteks filmideks on: „St. Louis Rei sillakene!“ ja mõned teised filmid.

VILLIAM POVELL ja CAROLE LOMBARD on Hollyvoodis abiellunud.

Filmireshishöör LUPU PICKI abi-kaasa EDITH POSKA on enesetapmisega oma elu lõpetanud peale P. surma.

„Öösel“ — Eesti uuem filmisaavutis.

Toode Armas Hirvonen'ilt.

Nagu juba üldiselt teada, on soomlane Armas Hirvonen vandanud uue Eesti filmi „Öösel“, kus käsitatakse peaaegjalikult 1905. a. sündmusi. Filmi ei saa nimetada draamaks, kuna on toodud ainult üksikuid episoodide vahel side puudub. 1905. a. sündmuste toon näidatud ainult karistussalkade tegevust. Eriti hästi on just massistseenid õnnestunud.

Mis puutub mängijaisse, siis võib nende mänguga rahule jääda, kuna arvesse tuleb võtta, et filmis ainult kaks inimest kaasa mängivad, kes ennem filmi alal töötanud, nimelt tantsuõpetaja Nõmmik ja endine ohvitser Laas, kellest viimane näib pretenteerida tahtvat Eesti filmides kõige rohkem mänginud rekordi peale. Teistest osalistest oleks nimetada näitlejaid Tõnsoni, Põldroosi ja Himbergi. Muud osalised on võetud kohe tegelikust elust, nimelt talupoegadest ja kõik nad mängivad omi osi täiesti loomulikkudena, olles pärit

juba sellisest ümbrusest. Balti mõisniku mängib Suni — on loonud õige huvitava balti paruni tüübi.

„Öösel“ on nagu näha senistest ajakirjanduse sõnavõtmisest, kõikjal poolehoidu võitnud, kui rida episoodide meie lähemast minevikust. Ainult mõningad vähemusrahvuste lehed, kelle huvid nähtavasti puudutatud on teda ristitud ässitusfilmiks. Kuid lubatagu tähendada, et stseenides on paljugi veel pehmen-datud võrreldes tõsioludega, niisamuti on ka tsendori poolt mõningaid episoodide kõrvaldatud. Filmi on juba võimalik lähemal ajal linal näha.

Üldises kokkuvõttes võib märkida, et selle filmiga A. Hirvonen suure teene Eesti filmitööstusele teinud on, ning peame oma kohuseks omalt poolt hr. Hirvonenile soovida kõige paremat edu filmi levitamiseks ja ühtlasi suur aitäh tehtud töö eest.

Samm sammult vastu Eesti filmi uuestisünnile!

Lilian

uusimas

Harvey

poosis.

Vennasrahva filmi edusammudest.

Käesolevas väljaandes leiavad lugejad paar ülesvõtet filmidest, mille tegelased pea kõik meie kinopublikule tundmatud. Siinkohal võime teatada, et ülesvõtted kuuluvad uuele Soome helifilmile „Lai tee“, milles

peaosa mängib noor Soome filmitäht Theodor Tugai, kellel hämmastavalt suur sarnadus kadunud Rudolf Valentinoga. Selles filmis, mis Tallinnas linastusele tuleb augusti või septembri kuus, esinevad osalis-

Theodor Tugai — „Soome Valentino“...

tena muuseas „5 Marina girli“ ja Mulati tantsupaar, kes möödunud talvel „Grand Marinas“ etendusi andsid.

Märkida tuleb, et kuna meil filmi alal alles takjates sammutakse, Soome film kõikjal juba täit tunnustust on leidnud ning juba sarnaseid tooteid, nagu „Lai tee“ helifilmidena linale saatnud, mis nii näitlejate mängult kui ka tehniliselt väärilisena, kõrgele

arenenud filmimaade filmide kõrval võivad seista.

Soome filme Eesti turule saadab K. Gronsjö, filmikontor Tallinnas, Uuel tänaval, kus peale „Lai tee“ veel teisigi filme saadaval, kuid sellest teinekord.

Jääb ainult üle soovida Soome filmitööstusele head edu raskes ja vaevarikkas filmitööstuse edendamiseks.

Spekofor.

... ja üks stseen filmist temaga.

Paulpärki rahvas kinos.

Juhan Küpsise veste.

Väljas valas vihma, nagu oavarrest, kui papi Paulpärk oma lihava mammi ja pooltosinat poegi-tütteid käekõrvale võttis ning sammud seadit alevikino suunas, kus pidi mängitama vahvat „vilmi“ Prantsuse kuninga Henrii kaheksanda veel vahvamast sõjakäigust.

„Täna viin ma teid kuramusi kõiki oma kulul pildinäitusele!“ manas papi Paulpärk, kui piletikassast oma suguvõsale pääsetähed oli lunastanud ja linaga varjatud uksest pimedasse saali oli astunud, kus valgel näitelinal parajasti näidati, kuidas sõjamundris mees ühelt kokkunud näoga naisolendilt musu võttis.

„Noh, seda juba maksab vaadata!“ muheles mammi Paulpärk ja istus platsinäitajalt kättejuhatatud pingile esimeses reas.

Papi Paulpärk istus tema kõrvale ning nende eeskujule järgnes ka pooltosinat mudilasi Paulpärki õilsast suguvõsast.

Linal aga arenesid sündmused oma soodu. Naine, kellelt sõjamundris mees poolvägise esmalt musu võtnud, oli nüüd juba langenud sõjamehele kaela ja suudlusi vahetati vahet pidamata. Et aga samas esimeses ja teises reas istujad jõnglased igale suudlusele hoogsalt suuga kaasa matsutasid siis kujunes kogu suudluste stseen üpris loomutruuks ja mammi Paulpärk, kes oma vahel üteldes oli pisut kirgline naisolend, istus nagu seitsmendas taevas, muheldes vahet pidamata:

„Küll aga matsutavad saatana hinged! Pärts suu ajab vett jooksma kohe!“

Korraga... Linal vahetus stseen. Suudlejad sõjamees ja tema kokkunud näoga vastaspool kadusid ja asemele ilmus, nagu maa alt, terve rügement ratsaväge, kes otsekohe täies galoppis kihutasid saalisviibijate suunas.

„Tule taevas appi, nüüd kihutavad otsa!“ hüüdis mammi Paulpärk heledal häälel ja oli nagu elektri jõul korraga püsti ning lidus pimedade ukse poole.

„Pea ometi, sõge, ega nad otsa aja — see ju kinupilt!“ katsus teda kinni hoida papi Paulpärk. Kuid mammi oli juba jõudnud oma lihavuse peale vaatamata pimedast saalist väljuda ning peatus alles välisuksel, kuhu temale ka papi Paulpärk järeltuleva sooga järele oli komberdanud.

„Oleks veel sinu kinupildiga surma võinud saada! — oigas mammi Paulpärk, kui terve perekond õnnelikult uulitsale oli jõudnud. „Oleks see ratsarügement meile pimedas saalis otsa ratsutanud, mis meist siis veel oleks järele jäänud!“ lisas ta vähe aja pärast juure.

Ei aidanud papi Paulpärki kirumised, et kallis piletiraha eide jaburdamise tõttu nüüd maha visatud. Ei aidanud ka see, et papi Paulpärk nüüd pühalikult töötas mitte kunagi enam seda kuramuse bandet pildinäitusesse viia. Mammi Paulpärk oli rõõmus; et ta just põrgust veel eluga oli pääsenud ning asus rahulise südamega „hädaorust“ kodu poole teele.

Soovitage oma sõpradele „FILMI NÄDALAT“.

Heli-nädalaringvaade — Reportaasch.

Mulati tantsupaar, kes mõõdunud aastal „Grand Marinas“ esinesid Soome helifilmis „Lai tee“.

Heli-nädala ringvaade vabastas helifilmi ilmumisega tumma nädalaringvaate. Ta võttis kohe oma võimusesse päevasündmused ja nõudis õigusega huvi avalikkuselt, kellele loodi see uus teadeteettekandmise viis. „Rääkiv ajaleht“ näitas uusi teid ja tema redaktorile, helifilmi reporterile, langes osaks tänulik ülesanne end tegelikult üles näidata sellel

praktilisel ajakirjanduse uudismaal. Sest päevasündmuste kroonikat ei saa ühegi teise uuesti esilemanava abinõuga mõjuvalt, selgelt objektiivselt ja realistlikult kujutada, nagu see sünnib heli-nädalaringvaates. Loomulikult pole see vorm päevasündmuse edasi anda, hoolimata oma tänapäevasest täiuslikkusest, kohane väljatõrjuma või asetama ajalehte. Aga see ei ole mitte helinädala ülesanne ja seda ei taha ega suuda heli-nädalaringvaade ka mitte. Aga oma helifilmi-tagasivaate kujul on ta tänapäeval kahtlemata ilustreeritud nädalajakirjade täiendus.

Selle teadeteettekandmise viisi läbi sai publik viimase poole aasta markantsete sündmuste tunnistajaks: Rheinimaa vabastamise ja riigiaasta-päeva pühitsemise, rahva leinapäev ja kaevandusõnnetus Alsdorfis mõõdusid helis ja pildis. Juhid poliitikas ja majanduses, isikud kunsti ja teaduse aladelt rääkisid meile. Hiigla õhulaev Do X startis oma üleookeanireisule, Abessiinia krooniti keiser, Roomas rääkis Mussolini. Londonis Shaw, New Yorkis Einstein, Noobeli auhinna kandjad, leiutajad ja avastajad said sõna. Spordisündmuste ja väljanäituste juures seisis helifilmioperaator oma kaamera kõrval ja helifilmireporter oma mikrofonil ees. Sõidutattav UFA helinädala aparatuur sai avalikkuses igapäevaseks elunähtuseks; ta kuulub tänapäeva tänavpilti nagu kordnik ning tänavraudtee. Kes aimab mis sünnib heli-nädalaringvaate kulisside taga? Kes tunned selle pikaldase protsessi raskusi ülesvõtetest kuni ettekandeni kinos?... Ja raskused on mitmekeelsed! Nad ei tule mitte üksi reporteri arvele mikrofonil ääres. Terve aparaat, mis on pandud tegevusse, peab töötama nagu üks mehanism.

Mis aga helifilmreporteri tööd, võrreldes tema kolleegidega raadios kergendab, on asjaolu, et heliriba räägitud sõnale võib minna kääridega kallale! Ei ole, tähendab, pea mingeid kõnevigu, mis tagant järele ei oleks parandatavad. Filmiriba on

kannatlik ja peab vastu korrektureile sama hästi kui pilt! Publik leiab seletava sõna kui meeldiva täienduse näidatavas sündmuses, mille juures mingisuguste tehniliste või ruumiliste põhjuste pärast võimalik ei olnud anda reportaaschi kohal ja paigal.

Klubide nurk

Selles osas anname ruumi klubidele, kes tegutsevad Eestis filmi alal, nende tegevuse ja sihtide propageerimiseks. Esimesena kasutab seda õigust filmitegelaste koondis „Veerela“. Järgmistes nr. nr. loodame teateid ja pilte tuua teiste klubide tegevusest.

Kuidas elab ja tegutseb „Veerela“?

Noorim võsu klubide sarjas on küll „Veerela“, mis asutati alles käesoleva aasta algul, kuid vaatamata lühikesele kestvuseajale on nii mõndagi suudetud ära teha, nii et praegusel momendil klubi võib end pidada suurimaks liikmeskonna poolest, kui ükski teine.

Klubi ümber on koondunud peasjalikult noored, kes südilt selle kallal töötavad, et Eesti filmi edasi viia. Liikmeskond jaguneb kaheks, tegev ja toetajateks liigeteks, millistest viimaste all on mõeldud filmihuvilised, kes toetavad ühingut aineliselt.

F. K. „Veerelas“ on töö jagatud osakondade viisi, millest näiteosakond seni väga edukalt töötanud on, korraldades juba käesoleval aastal ühe peo „Akvaariumis“, ning kavatseb neid suve jooksul veelgi korraldada mitmes kohas üle Eesti.

Teistest osakondadest on väikest liikumist märgata ka spordi osakonnas, kuid seni pole veel jõutud erilist midagi korda saata.

Talveks aga loodetakse asutada ka tantsuosakond, kuhu mõeldakse koguda parimaid tantsijaid üle Tallinna.

Pearõhk on pandud filmile, miline osakond on juba korraldanud üksikuid väljasõite maale, kus siis mõningaid tseene on valmistatud, mida mõeldakse enda klubis näidata.

Suurimate filmide valmistamist on seni takistanud rahapuudus, kuid ka selles asjus on käimas läbirääkimised vastavate ringkondadega, mida loodetakse õnnelikult lõpule viia.

Käsikirjasi filmiks on ühingul kasutada mitmeid. Veel on ühingul eel-tööd käimas; et sügisel hakata perioodiliselt filmima Eesti nädala ringvaateid, kus siis käsitust leiaksid kõik nädalas asetleidnud sündmused.

Lähemaid teateid filmitegelaste koondis „Veerela“ tegevuse üle saab igapäev kella 9—6 õht. „Filmi Nädala“ toimetusest Viru tn. 14—2, ja teisipäeviti ja reedeti kella 6—10 õ. „Veerela“ koosolekute õhtutel sealt-samast.

Soovime koondisele püsivat jõudu edukaks tööks!

Kilde filmitähtedest . . .

JACK TREVOR kes ennem mängis Saksa filmides, on helifilmide mõjule pääsuga pidanud vahetama Berliini Pariisiga, kuna ta räägib Saksa keelt

võõra rõhuga. Tema uusimaks filmiks on: „Viis eluküllast gentlemani.“

HENNY PORTEN saadab puhkeaja mööda Nizzas.

Hollywoodi „halvad kombed“.

ROBERT MONTGOMERY evib halva harjumuse — vajub kõneluse ajal mõtteisse ja vahib tühjusse. Ta sõbrad on teda selle eest palju noominud, kuid kõik see ei aita midagi.

JOAN CRAWFORD, võluv filmistar armastab istuda laual ja pealegi — ühel jalal. Ta on ise teadlik selles, et sarnane istumisviis ei sobi hästikasvatatud ladyle, kuid mis seal teha — harjumus on teine iseloom.

WALLACE BEERY on muidu igati noobel ja kena gentleman, aga kui tal kõht tühi on, ta siis söögilaua taha istub — siis on kõik hea toon kui käega pühitud. Siis ei tee Wallace vahet noa, kahvli ega lusika vahel ja vilistab igale kombeõpetuse reeglile.

JOE CAWTHORN evib vaid ühe halva harjumuse — ta nimelt eelistab kohvi juua alustassilt. Et kohv jahuks, selleks puhub ta talle peale.

BETTY COMPSONI kohta isiklikult ei ole kellelgi miskit ütlemist. Tuska teeb ainult see, et võlub Betti tassib igalepoole ligi oma koera, millisest harjumusest ta intiimsemagi tea-party puhul ei loobu.

DOROTHY LEE armastab teha valatuid grimasse. Kurjad keeled räägi-

Filmitäht Bully,

koomiliste filmide kuningas.

vad, et ta vahel isegi härradele näitavat — keelt!

LEW-AYRES kannab alati vanu rõivaid. Ta laseb kõik oma ülikonnad veel teist korda ümber pöörata.

Kuulus onupoeg.

„Tahate seda tõesti minu heaks teha, Louis?“

„Tahan ikka seda mida teiegi, Francine!“

„Kuid meelsasti ei näi te seda teha tahtvat?“

„Aga ma palun Teid Francine! Leian, et olete väga andekas ja meelsasti aitan Teid edasi.“

Nende sõnadega jättis ilus Louis

Farquidian oma pruudi jumalaga. Esimest korda õnneliku kihluse ajal kena neiuga, kes talle mitte ükski oma südant, vaid ka määratu varanduse ja hiilgava koha oma isa ettevõttes kinkis, katsid Lousi otsaesist rasked murekortsud.

Suurendades autokiirust, jõudis ta peagi väiksesse linna, kus ta oma vanematega elas. Tema isa noortar Xavier Farquidian ja ta ema esi-

naine vaestelaste kodus, olid linna-
kesses lugupeetavamad kodanikud.

Värsti peale poja kojujõudmist,
istuti teelauda.

„Kas on uudiseid, Louis?“ ktisis
väike kuivetand lõbusa naeratusega
mehike.

„Sinu pruut on loodetavasti hea
tervise juures?“ küsitles ema, kes
uhkelt ja maisteetlikult nagu küpse
Juno lauas istus.

„Jah, tänan!“ Louis ootas kuni
toadüdruk välja oli läinud, siis jät-
kas ta: „Francine esitas mulle täna
ühe palve. Teie teate ju, et tal kir-
janduslisi kalduvusi on. . .?“

„Kõik noored neiud otsivad enes-
tele tänapäeval mingit tegevust!“
selätas härra Farquidian.

„See on vaid mõõduv tuju — ja
mis edasi?“ küsis ema.

„Edasi — siis palus ta meie pul-
mareisu pikendada Parisini, ta taht-
vat meie kuulsat kirjanikust onupoega,
Jean Farquidiani tundma õppida.“

Nende sõnade järele valitses toas
vaikus. Härra ja proua Farquidian
vaatasid üksteisele ehmunult otsa.
Arvatavad sugulussidemed selle
kuulsa kirjanikuga löid erilise aupaiste
nende ümber.

Kui Jean Farquidian oma uue ro-
maaniga „Saladuslikud silmad“ kuul-
suse võitnud oli luges pr. Farquidian
huvitatult mitmesuguseid artikleid
ja arvustusi kuulsa mehe üle, küsi-
des abikaasalt:

„On Jean Farquidian meile sugu-
lane?“

Ja härra Farquidian vastas uhkelt:
„Kindlasti! Meie nimi on ju nii
haruldane. Ta peaks meie vanatädi
Aurelie pojapoeg olema. Mulle mee-
lestub et olen teda väikse lapsena
näinud, tookord hüüti teda Jo.“

Aga see on nii kaua tagasi,
vaid tumedalt mäletan seda. Tema
oli tookord väike baby ja mina
umbes kaheksa aastane poiss. Siis

tuli mingisugune perekonnatüli, mille
põhjus mulle teadmata — hiljem
pole ma temast enam midagi kuul-
nud!“

„See on aga kole!“ vihastas pr.
Farquidian „Niisuguse kuulsusega
sugulane olla, on ometi suur sauks.
Kui me selle aasta lõpul Pariisi sõi-
dame, külastame teda kindlasti!“

Sellest päevast alates ei teinud pr.
Farquidian midagi meelsamini, kui
jutustas oma kuulsast sugulasest.

Kirjaniku triumfidega suurenes
ka aukartus Farquidiani perekonna
ees. Kui romaan „Saladuslikud sil-
mad“ filmitud sai ja see linnakese
esietenduskinos jooksis, ilmusid hra.
ja pr. Farquidian etendusele, võttes
kaaskodanikkude auavaldused uhke
iseteadvusega vastu.

Abielupaari salongis seisis suur
pilt kirjanikust, selle all, elegantses
raamatukapis tema teoste kogu. Kas
olid raamatud kuulsalt sugulaselt
kingitud või mitte, seda ei teadnud
keegi, sest pr. Farquidian keeldus
neid kalliste mälestustena igatühele
lugemast andmast. Vanapaarile esi-
tati igasuguseid küsimusi kirjaniku
üle, muuseas taheti ka teada, kas
nad teda oma viimasel Parisi viibi-
mise ajal ka näinud on. Silmi pilgu-
tamata jutustas pr. Farquidian lõbu-
sast koosviibimisest kirjanikuga. Aga
nüüd, mis pidi nüüd saama, kui
Francine oli avaldanud soovi, tut-
vuda kirjanikuga!

„See on aga väga piinlik! Xavier
Farquidian kortsutas kulmi.“

„Peab tüdruk ka sellistele rumala-
tele ideedele tulema!“

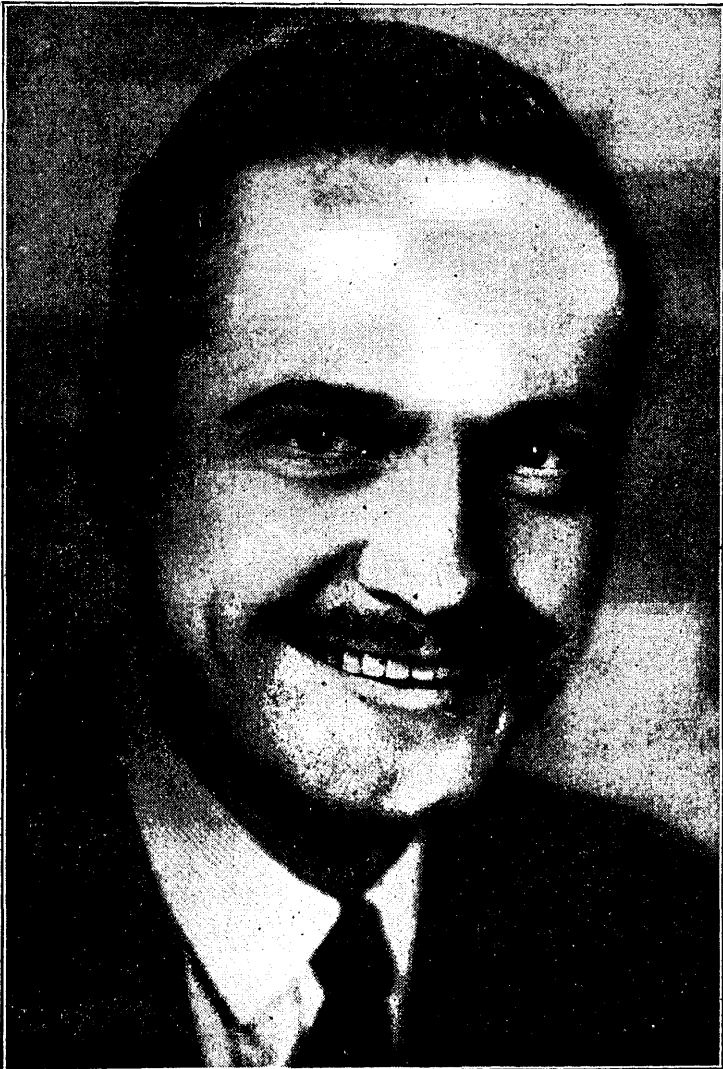
„Aga ma palun, ema, Francine
kirjutab ju päris hästi!“ protesteeris
Louis. „Ja pealegi, ma ei tohtinud
talle eitavalt vastata. . . kas me ei
tohiks siis kirjanikku külastada? Ma
mõtlen, teie olete temaga Parisi
küllaldaselt sageli kokku puutunud?“

„Aga ei. Sinu isa ei lubanud mul teda kunagi külastada, alati puudus tal julgus selleks. Ja mina ei tahtnud siin blamashi saada. Teiste teada oleme kuulsa mehe sugulased ja sõnakestki sellest ei räägi. . . Aga mis

teeme me nüüd?“ hädaldas pr. Farquidian.

„Kas pean Francineile tõtt avaldama?“ küsitles Louis.

„Ei, iialgi, mida peaksid siis inimesed meist mõtlema?“ (Järgneb.)

Võluv naeratus naiste lemmik John Barrymorelt.

„Filmi Nädal“ teab kõik!

Filmitähtede sünnipäevad juuli teisel poolel:

Lupe Velez	18. juulil	Alice White	25. ”
Irene Delroy	21. ”	Skrets Gallagher	28. ”
Ken Maynard	21. ”	Clara Bow	29. ”
Philipp Holmes	22. ”	William Powell	29. ”
Lila Lee	25. ”		

Teie soovite teada filmitähtede aadresse?

„Filmi Nädal“ annab Teile iga Teie poolt soovitud aadressi. Esiagu avaldame ainult tuntumate filmitähtede aadressid:

Lionel Barrymore
Wallace Beery
Joan Crawford
Greta Garbo
John Gilbert
Buster Keaton
Adolph Menjou
Ramon Novarro
Norma Shearer
Esther Ralston
Lilian Bond
William Haynes
Dorothy Jordan
Conrad Nagel
Anita Page
Maria Prevost
Lewis Stone
Roland Young

Metro-Goldwyn-Mayer Studios, Culver City, California. U. S. A.

Mary Astor
Evelyn Brent
Joseph Crawthorn
Betty Compson
Bebe Daniels
Richard Dix
Dorothy Lee
Jack Mulhall
Pola Negri
Hugh Trevor

Radio Pictures Studios, 780 Gower Street, Hollywood, Cal. U. S. A.

John Barrymore
Richard Barthelmess
Bebe Daniels
Douglas Fairbanks jun.
James Hall
Evelin Knapp
Dorothy Makcaill
William Powell

Warner-First National Studios, Burbank, California. U. S. A.

Warner Baxter
Edmund Love
Jeanette Macdonald
Mona Maris
George O'Brien
Will Rogers
Marjorie White

Fox Studios, 1401 North Western Avenue, Hollywood, Cal. U. S. A.

Charlie Chaplin
Ronald Colman
Lily Damita
Dolores Del Rio
Norma Talmadge
Douglas Fairbanks
Al Jolson
Mary Pickford
Gilbert Roland
Gloria Swanson

United Artists Studios, 1041 North Formosa Avenue, Hollywood, Cal., U. S. A.

(Järgneb.)

Mõnda foto kaamera valimisest.

Ka ANITA PAGEL meeldib end pildistada lasta päiksepaistel.

Avades „Filmi Nädalas“ ilmuvat fotonurka, loodan, et see leiab lugejate poolt sooja vastuvõttu. Ehk küll iga algus on raske nii on ka siin selle fotonurga juhtimine. Raske on tabada otse naela pea pihta.

Loodan siiski, et lugejad ka ise meid aidata püüavad, ja omad soovid kirjalikult „Filmi Nädala“ toimetusse saadavad.

Fotonurk on seadnud omale järgmised sihid ja soovid:

Püüda juhtida algajate esimesi samme õigetele radadele. Anda tarvilikke näpunäiteid; korraldada omavahelisi fotokursusi fotonurgas, mis juba järgmisest numbrist peale ilmuma hakkab.

Lootes lugejate poolehoiule ja

soovides fotoamatööridele hääd jõudu tööks ja edasi jõudmiseks.

„Foto onu“

Kaamera valik, see on asi millest nii kergesti keegi üle ei saa, kes otsustanud osta ühte neist. Esiteks kõige suurem mure on, et ei ole palju raha kaamera ostmiseks, ja teiseks kui suurt ja millist kaamerat tuleks osta.

Praegusel ajal on amatööride poolt rohkem poolehoidu leidnud järgmises suuruses töötava pildiväljaga kaamerad, 3×4 cm. kuni $6\frac{1}{2} \times 9$ cm.

Eelmine aparat oma väikese pildivälja tõttu, nõuab suurendamist, kuid on selle eest jälle äärmiselt odav materjali suhtes. Selle pildi suuruses töötava fotoaparaadi, tähendab 3×4 cm. materjali hind oleks 16 võtet à 7 senti võte. Nende kaamerate vooruseks on see, et nende negatiividest võib häid suurendusi saada, sest neil on hääd optikad. Paremad neist algavad hinnaga 45 kr. — 45 kr. tükk.

Järgmine suurus 6×9 cm. Kaamera pilte võib kohe originaalselt tarvitada. Sest neil on olemas pildiväli kaunis suur, milles peensused jäävad rohkem püsima, kuna vähematel aparaatidel tuleb peensusi suurendamise teel püüda esile tuua. Neid kaameraid võib saada äridest hinnaga 45 kr. — 113 kr. tükk.

Kui lugejail peaks soov olema mõnda aparaati osta siis palun pöörata kas kirjalikult või suusõnaliselt järgmisel adressil: „Filmi Nädala“ toimetuse ja talituse foto nurga juhataja.

Järgmisest numbrist peale Filmi Nädala foto nurgas ilmub „Foto kursus algajaile“.

V. R.

SALONG- JA LAVATANTSU NURK.

Tallinna parketikuningate otsimisretkel.

A. Poolgas.

H. Küttim.

S. Insarov.

Olime endile ülesandeks seadnud, juba esimeses nr. pakkuda tantsunurgas tantsuharrastajaile külakosti, neid nii väga huvitavas küsimuses, mida loodetakse pakkuda meie parketikuningate poolt eelolevaks tantsu hooajaks tantsudest.

Ning too vaevarikas ülesanne langes minu vaesekese peale, ja pean tunnistama nood hetked olid tõesti vaevarikad. Tantsuõpetajaid kelle ukсед kolmel aastaajal igal ajal avatud, otsi suvel taga tikutulega, kuid lootsin neid siiski tabada.

Kõige pealt seadsin sammud kõige ligema suuruse A. Poolgase poole. Olin end kaunis hästi üles viksinud, kõlistasin, ei kihku ega kahku, katsun ust, lahti. Noh kui lahti siis lahti, läksingi sisse. Büroo uks suletud, kuid ülal remont kõik toolid ja sohvad segamini, kuid näha mitte inimesi. Viibisin ses surnud majas minutit paar, ning püüdsin endast elumärki anda, aga tagajärge ei mingisugust. Nii et tuli pettunult lahkuda, kuid järgnevil kordadel kui katset tegin retke uuendada,

olid juba ukсед ka all suletud ning neid ei suutnud avada üksi taeva ega põrgu vägi, olgugi et terve maja vist kõlistamisega üles äratasin.

Poolgasega võib ehk veel vähegi rahul olla, ükskord sai ometi sissegi kuid palju sandim lugu oli H. Küttimi juurde minekul, sest minu luureretked purunesid kõik H. Küttimi ukсел asuvale kellale, kust ei olnud enam edasipääsu ja kus valitses vaikus kui haunas, mida segas ainult kella helin tekitatuna minu sõrmedest kuid peagi vaikis seegi, sest kaua sa ikka kõlistad ükskord, tüdineb ju inimene ära kah.

Tont teab, kas jälgis mind paha õnn, või olin kõigil noil päevil vasa-ku jalaga voodist välja astunud, kuid kättesaamatuks nad mul jäid, kuid loodan, et järgmises „Filmi Nädala“ nr. nr. nende arvamist siiski avaldada võin. kuigi peaksin kulutama veel ühed saapatallad.

Ka kolmanda tantsu-kröösuse S. Insarov-Bulgakovi, uks jäi kahel korral suletuks, kuid kolm olla igale asjale hea, ja selles veendusin minagi, sest kolmanda korra ajal minu kaua-

aegne helistamise peale ilmuski uksele otsitav ise ning palus sisse astuda.

„Ometi viimaks!“ — kergendusohet ei suutnud ma siiski tagasi hoida. Kolmest üks käes ja suveajal, noh mis sa inimene tahad, „kuivast“ ikkagi väljas.

„Insul“ on praegusel momendil kõik puru segamini, lõppenud on igasugused mööbli- ja tont teab, mis-sugused näitused, ning käimas kõva remont.

Korjan oma keeletagavara kokku ning hakkam pärima, kuidas on uusimate tantsude ja sammudega eelolevaks hooajaks.

Vana raputab pead, ei ole veel midagi selgunud, tantsuakadeemiad ei ole veel viimast sõna öelnud, kuid esimesel juhul kavatses „Ins“ kaduda välismaile ja sealt siis „Filmi Nädalale“ saata uusimaid teateid tantsude kohta.

Kuid egas lootust maksa jätta, toon viimased keeled salvest välja, ning lõpuks avanebki „saladuslik sfinks“ olgugi hetkeks.

Selgub, et on oodata eelolevaks hooajaks uusi tantse, kuid kuidas nad meil läbi saavad lööma, see on iseasi. Muidugi ei saa kuidagi mööda minna ka uutest sammudest ja nendest on oodata ka pea igale tantsule.

Ajakirjad tantsu sammudega olla juba kohale jõudnud nii et võib alata eel-treeninguga.

Kuid kuidas need sammud ka välja näevad, nood jäävad mul seekord küll saladuseks, sest alles järgnevas nr. nr. lubas lugupeetud tant-suproffessor need „Filmi Nädalale“, avaldada.

Nii siis armas tantsuhaige (ma palun vabandust, kui tarvitan seda sõna, kuid tunnen iseendast, mis tähendab sattuda tantsukeerisesse) tulevases nr. nr. leiad kõikide oodatavate uute sammude kirjeldused „Filmi Nädalast“ Insult ja võib olla, usun seda kindlasti ka Poolgaselt ja Küttimilt.

Nii et minu sõbralikuks nõuandeks jääks, katsume kuidagi kokkuhoida 25 senti, et rahuldada oma uudishimu tantsu-uudiste vastu ning ostame ka järgmise „Filmi Nädala“ numברי!

Praegu, kuis lõpetan väsitavat retkekirjeldust, ja jalad all aina surisevad tunnen, et nii vasak, kui ka parem jalg mõlemad teevad tahtmatult mingisuguseid salapäraseid liigutusi.

Tont teab, mis see tähendab
Nii siis hüvasti

Viky.

Neiu, kellel käed ja jalad õigel kohal.

(Usutluskäik valsi kestvustantsitari prl. HELMY VIKSI poole.)

Kohtasime juhuslikult peosaalis tantsu vaheajal inimest, keda juba pikemat aega „tikutulega“ taga olime otsinud,

„Kas mul on au kohata preili Wiksi?“ püüan juttu alustada, et saada teateid tantsitarilt „Filmi Nädala“ tarvis.

„Seda küll!“ vastab mustapealine

väike naerdes, „Milles asi seisab?“ pärib siis uudishimulikult

Seletan tülitamise põhjuse. Näen, nagu tuleks veidi ootamata usutluskäik, sest alguses ei taha ta seda kuidagi uskuda, kuid siiski kogub end kohe ja varsti oleme lõbusas jutuaJamises.

Olin usutluskäigu ettevõtnud mõt-

tes, et saada teateid, kuidas sündis uus Eesti rekord kestvustantsus, kuid üllatuseks kuulsin, et mul tegu on ka mitteametliku Eesti kroonanaismestriga.

Esijoonas huvitab mind siiski enam tants ning vastustest minu vastavaile küsimusile selgub, et kestvustantsu rekord praegu on 6 tundi 6½ minutit. Tantsitud ainult ühtepidi ning kindlate reeglite järgi, nii et tantsu ei tohtinud lõpetada hetkekski, küll oli lubatud lõpetada aga enda korraldamine. Seda juhust võitja paar kasutanud 17. korda, milline arv väga väikene võrreldes teiste paaridega, kes ka turniirist osa võtsid.

„Kuidas tundsite end tantsu ajal?“ ei suuda ma enam uudishimu tagasihoida, küsin süüdlaselt.

„Oh kaunis hästi,“ esimese tunni möödumisel oli nagu veidi soe, kuid pärast ei saanud enam midagi aru, läks teine üsna mehaaniliselt.

Preili ei jätta juhust kasutamata, et teha komplimenti enda tookordsele partnerile hra J. Itnurmile, kes olnud väga hea valtsitantsija, ning keda ta peab parimaks, kellega tant-

sinud tantsimise aja kestvusel kolme aasta jooksul.

„Aga lõpuks olite siiski väsinud?“ käin peale.

„Ei olnud, kuid teised olid kõik lõpetanud ja nii lõpetasime ka meie, kuna uus rekord niikui nii meie pärralt oli!“ Sest juba peale viiendat tundi tantsimist oli see purustatud. Vana rekord kuulunud kellegile Narva preilile, kes selle paar aastat tagasi Tallinnas, „Cafe Marcelles“ korraldatud turniiril üles seadnud.

„Nii et arvate võivat, ka senist rekordi purustada!“

„Ja tahaks loota, nüüd hakkab jälle varsti hoolega tantsima, et end vormi viia. (Märkida tuleb, et prl. V. on väga hea salong tantsude tantsija, ning ka sel alal auhindu omanud).“

„Nii siis sügiseks teete uue rekordi!“

„Loodame!“

Viime jutu üle kroonale, kus selgub et prl. on mitteametlik Eesti kroonanaismest'er, ning võitnud turniiril, mis korraldatud Ü. E. N. Ü. „Hõimla“ osakonna poolt, kõiki omi vastaseid ülekaalukalt.

„Kuid kuidas on härradega. . . .“

Evalyn Knapp

. . . jah, soe päikene on see.

„Ka neid olen võitnud, olid teised minu peale puru vihased. . . naeratab süüdlaselt usutletav, kuid siiski on nad paremad kui naised, sest turniiril oli mul ikkagi nende poolehoid, kuid naised. . . usutletav jätab lause pooleli.

Edaspidisel vestlusel selgub, et preili on kirgline rattasportlane, kes pea igat vaba hetke selleks kasutab, et rahuldada oma reisimiskirge.

„Tahaksin mängida ka jalgpalli, kuid meil seda ei mängita, nii et peab leppima pealtvaataja osaga“ kurjustab preili „kuid sportlistest aladest meeldib ta mulle üle kõige.“

Ka kergejõustiku näib neiu pooldavavat, kuid ütleb, et see olla vaatamiseks liig igav.

Jutt kaldub kuidagi ka muudele aladele sest minu küsimusele: Kaua mõtlete veel tantsida vastab ta: „Kus ma seda tean ütelda, kuid arvan kui abiellun siis mitte enam!“

„Ometi sattusin naelapea pihta“, mõtlesin endamisi. Ning esitan ka vastava küsimuse, millele usutletav vastab, et senini pole leidnud kohast, kuid eelistab siiski meest, kes oleks mitmekülgne ja valitsemishimuline.“

„Tähendab karmi kätt!“

Vaatlesin hetkeks kronomeetritele, ning märkasin üllatuseks, et olin preili aega viitnud juba kaunis tüki aega, kuid lõbusas vestluses oli see kadunud välgukiirusel. Tõusin vabandades ning kaunitarile kõike hääd „Filmi Nädala“ ja tema lugejaskonna poolt soovides, lahkusin.

Tahaksin loota, et kõik käesolevate ridade lugejad, minuga ühes preilile, kel käed ja jalad õigel kohal, ühise õnnesoovi läkitaks tulevasteks rekordide purustamiseks ja ka randa jõudmiseks.

V. H.

GIRL.

Girl — milleks annab igakord see tüüp jutuvainet, kui temast mööda minna? Kui teda ligemalt vaadata, on ta ju kena saleda kehaga ja hästi lahke ning lõbusa näoga olend. Aga millegi pärast meeldivad seda liiki naised, ainult nende meeste, kellede rahapung on küllalt paks, et nende tujusid ja soove täita. Kui kuskil laval esinevad girlid, siis kes keeravad oma kaela kõige rohkem, ehk teritavad silmi? Need on vist ainult suured rahatuusad, kes küllalt oma taskute päälle julged. Arvan, et vist enam-vähem igal mehel teada on et sellise naisega kokku on satunud.

Kui ta ei jõua oma rahaga tema soove täita, siis järgneb sellele mõni veksel, ehk kõrvakiil, mida mees ärasteeninud on.

Suured rahamehed teevad sagedasti väljasõite ja selleks valivad nad tavaliselt enestele mõned supelrannad. Kui siis säääl lõbutsedes, kiik väikseltselt peas on omale idee leidnud lõbusaks lauluks, siis on neil esimeseks tööks soovida naisi, kes tantsiks. Muidugi lubatakse neile selle eest hää tasu.

Siis valib iga härra tantsu ajal oma maitse järele tantsijate hulgast, preili, kes talle meeldib ja palub teda lauda.

„Preili, kas oleksite nii lahke ja veedaksite oma aega minuga.“

Muidugi on sellel palvel oma teatud tagamõte. Noh, kui juba preilid on lauas, siis tellitakse ja täidetakse nende soove. Esimesel kokkupuutumisel on papi muidugi äärmiselt viisakas ja määratakse uus kohtang. Siis muidugi minnakse juba kuhugi

kabinetti ehk hoopis teise võõraste linnä ja nimelt selleks, et kõik mis siis võib sääl sündida jääks saladuseks. Tuleb ka seda arvestada, et nüüdseaja naised on väga rafineeritud, selleks peab teda õige palju enne ära võidma, kas rahaga ehk suurte kingitustega. Tuleb vahest seda ilmsiks, et mõni suure rahade omanik on omale väga meeldiva girli leidnud ja tuleb tema peale sääl nii mõnedki head tuhanded väljaminekut teha,

lootes, et küll ma talt mõnel heal päeval selle eest tasu nõuan. Alguses esineb ta muidugi selliste juttudega kaunis mõista andvalt, aga kui näeb, et temast ei saada, ehk ei tahetagi aru saada muutub ta häbematuks ja päalekäivaks.

Loomulikult siis, kui on ta juhtunud ühe korraliku girliga kokku, on muidugi tema ilusad õhulossid kokku varisenud ja ta lahkub tühja kukruga ning punetava palgega.

Samsy.

SPORT.

Proff.

Kaks murdvarast on tunginud sisse võõraste korterisse. Ringi vaadates selgub neile suureks kohkumiseks, et nad on tunginud elukutselise maadleja Tombergi tuppa.

„Kutt, teeme ruttu sääred,“ ütleb üks: „Kui see tuleb ja meid oma karukäppadega toppelnelsonisse võtab, siis on me lugu lauldud!“

„Ää ole memm!“, lohutab Kutt, „ilmaaegu kardad, ei see mees tee ühtki maadlust maadlusmatil ilma rahata!“

„Mees kummikätega.“

Jaan Jaago ja amatöörid.

Elukutselise viimane ettepanek Ekraveliidule. Kas tänava otsustatakse kahe vastase paremusküsimus?

Kui möödunud aastal Tallinnas peeti elukutseliste maadlejate tshempio- maati ühes kohalikus kinos, siis kerkis mäletavasti esile terav poleemika meie asjaarmastajate ja elukutseliste maadlejate vahel. Poleemika tagajärjeks oli see, et Jaan Jaago — elukutseliste maailmameister — kutsus välja paremaid amatööre ja viimased omakorda Jaagot Kuigi väljakutsed mõlemalt poolt olid esitatud ajal, mil Jaago viibis ja maadles Eestis, ei jõutud millegipärast kuidagi nii kaugele, et maadlus asjaarmastajate ja Jaago vahel oleks leidnud aset. Kuni Jaago siin oli, ei leidunud amatööridel kunagi võimalust temaga kohtamiseks. Alles Jaago ärasõidupäeval, mingi pool tundi enne maailmameistri lahkumist, saabusid Jaago juure ametlikud väljakutsujad

Ekraaniliidust — Willemson ja Tammer, et kutsuda Jaagot maadlema paremate asjaarmastajatega. Muidugi ei saanud Jaago sarnases olukorras vastu võtta väljakutset ja nii lõppeski kogu see ligemale paarikuine kisa ilma villadeta.

Vaheajal unus kogu lugu, mis spordimaailmas palju kõmu tekitas. Kuid unustanud pole seda Jaan Jaago, kes praegusel momendil viibib maadlustel Lodzis, Poolamaal.

Jaan Jaago kavatseb alata sel aastal pikemat võistlus-ringreisi Austraalia ja Lõunamere-saarte kaudu Hiinasse ning Jaapanisse. Enne seda reisi tahab ta aga külastada kord ka Eestit. Viimast puht-perekondlikel põhjusil. Kuid ühtlasi kavatseb ta oma Eestisse-sõitu kasutada ka selleks, et ometi kord teha lõppu juba ammu üleskerkinud poleemikale, mis tiirleb peaküsimuse ümber:

Jaan Jaago ema ja pojaga.

Kumb on parem, kas asjaarmastaja või elukutseline?

Et ei tuleks enam mingisuguseid viivitamisi ega arusaamatusi aja, koha jne. suhtes, Jaan Jaago pööris oma poja kaudu V. S. Spordi asjaajaja ja tuntud sporditegelase R. Saulmanni poole järgmiste konkreetsete ettepanekutega.

Võtku Jaago ja asjaarmastajate vahelise kohtamise V. S. Sport, Ekraaniliit või milline tahes nende volitatud organ oma peale. Kus kohal ja millistes tingimustes maadlus aset leiaks, pole tähtis.

Jaan Jaago on valmis maadlema kõigi amatööridega, kui neid, pole liig palju, siis võimalikult ühel õhtul (Toim.)

Kuna Jaago on elukutseline ja maadlus on ta leib, siis soovib Jaago 50% sissesulekust omale. Ülejäänud 50% võib võistluse korraldaja liit või selts toimida täiesti oma heaksarvamise järele.

Kuna J. oma poja kaudu on alalises ühenduses Tallinnaga, on võimalik maadluse aja suhtes jõuda kokkuleppele mis tahes ajal. Kui Jaagole on talle

esitatud tähtpäev vastuvõetav, teatab ta sellest telegraafi teel ja saabub määratud ajaks Eestisse.

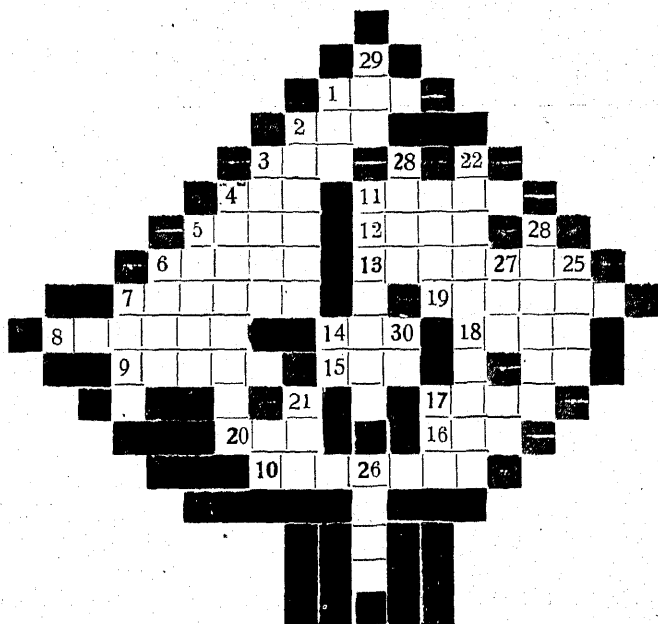
Nii lühidalt Jaago ettepaneku sisu. See ettepanek on esitatud R. Saulmannile 2 nädalat tagasi. Kuna aga suurem ose Ekraveliidu raskejõustiku juhte praegu suvepuhkusel, ei ole amatööride seisukoht ses asjas veel teada.

Asjale erapooletult vaadates, peab tunnistama, et Jaan Jaago seekordne samm väga imponeeriv on. Ühtlasi on vastaspool pandud ka veidi piinlikku seisukorda, muidugi juhul, kui neil tõsist kavatsust ei ole maadluse tegelikuks pidamiseks. Kui Ekraveliit reageerib Jaago viimasele ettepanekule jaatavalt, siis kujuneb oodatavast Jaago ja amatööride suurkohtamisest igatahes üks tähtsamaid ja laiaulatuslikumate tagajärgedega suursündmusi meie spordielus.

Tõstjate hea vorm.

Kuna raskejõustiku-hooaega praegu ei ole, on suurem osa meie raske-sportlasi asunud pidama puhkust. See on pea täiel määral maksev maadlajate kohta. Sellevastu aga tõstjatest on paljud püsinud kuni viimase ajani treeningul. Pärnu «TERVISE» juubelivõistluse vastu treenivad kõvasti muuseas kolm Kalevi paremat tõstemeistrit: Luiga, Oley ja Teitelbaum. Neist on Oley eriti väljapaistvas vormis — rebib vasakuga 75 kilo ja sa-lajas valmistub atakeerima maailma-rekordi.

Ruumi puudusel peab spordi nurgast osa teateid väljajäama, kuid järgmises nr. ilmub spordi nurk suuremana ning toome ka spordi kroonika nädala jooksul peetud võistlustest kodu- ja välismail.

Sõnade tähendused:

Vasakult paremale: 1) Kinokoomik. 2) Nais kinotähe eesnimi. 3) Mitte hatb. 4) Araabia eesnimi. 5) Ühendab kaldaid. 6) Sadam. 7) Hõimlane. 8) Mille eest minnakse sõtta. 9) Saar. 10) Kaitseväelane. 11) Mida veejooks tekitab. 12) Mehe nimi. 13) Asutise juht. 14) Küsimus. 15) „Ei mõista, pole minu...“ 16) Toiduaine. 17) Kehalisekasv. instr. 18) Lüüakse puusse 19) Maitsev puuvili. 20) Kõigi.

Ülevalt alla: 1) Naise nimi. 2) Sõidab õhus. 3) Naise nimi. 4) Milline laud on kaetud kaleviga. 5) Kala. 6) Mulgi toit. 7) Ametniku atribuut. 11) Filmi klubi Eestis. 14) Samuti tema. 17) Mees soost vanem 21) Kardetav kala. 22) Ajakiri. 23) Eraldus sõna. 24) Puhastama. 25) Omadus

sõna. 26) Õrnem sugu. 27) Mitte ametlik. 28) Kaela haigus. 29) Naise nimi. 30) Sina.

Vastutav toimetaja: Valter Krüberg
Väljaandjad: E. Kruuse ja V. Reits.
Riigiraamatukogu

Fotoamatöörid!

Kõige kiirem ja odavamini valmistatakse Teie

ülesvõtteid

W. Reits'i kunst-fotoateljees

Viru 14-2.

Kõik filmihuvilised!

Teie kõik olete oodatuid külalisi
filmitegelaste koondis „VEERELÄ“

meelelahutusõhtuil.

Kooskäimine igal teisipäeval ja reedel
kella 6—10-ni õhtul

Tallinn, Viru t. 14-2.

Kõik filmihuvilised ja sportlased

koonduge „Filmi Nädala“ ümber!

Alates ilmumist „Filmi Nädal“, pöördub kõikide, kõikide poole teatega, et meie ajakiri ilmub korralikult igal laupäeva hommikul, ja loodab seda teha ka tulevikus.

Ajakirjas oleme vastavad osakonnad avanud filmile, teatrile, spordile, tantsule ja fotole millistest pearõhk on juhitud filmi- ning spordi-osakondadele.

Filmi osakonnas pearõhk saab langema Eesti filmile pühendatud artiklile, siis järjekorras naaberriikidele ning suurtele filmimaadele. „Filmi Nädal“ püüdes luua oma lugejaskonnaga kontakti avab alates teisest numbrist oma veergudel küsimuste ja vastuste osakonna. Kus vabalt igauks küsimusi võib avaldada teda huvitavate ainetel, milledele „Filmi Nädal“, toetades oma kaastöölise hulkale, kiires korras vastuseid loodab anda. Et osakonda mitmekesisista tõpome temas ka üksikuid vesteid ning tõlked parematelt sulemeestelt filmi ainetelt.

Spordi osakonnas anname ruumi, kõikidele meie spordihuvilistele vabaks mõttevahetuseks ning püüame ühtlasi edasi anda ka täpset ning erapoolikut informatsiooni sündinud toiminguid.

Teistest osakondadest praegusel suveajal, ei saa just täpset informatsiooni haõkida teatri ja tantsuosakondadele, kuna nende tegevuse pearõhk langeb sügise ja talve peale, kuid siiski püüame ka nüüd suveajal igatepidi lugejate soovidele vastu tulla, ning tuua teateid ka sellest piskust mis praegu neilt aladelt saada on.

Teatri nurgas saame avaldama teateid teatri, näitlejate ja näitestuudiate elust-olust, mida jällegi võimaldab laialine kaastöölise pere. Kahjuks ainult esimeses numbris peab teatrinurk jääma vaeselapse ossa tehnilistel põhjustel, kuid seda enam tahame pakkuda teises numbris.

Tantsu alal seab aegkiri endale ülesandeks koguda enda ümber Tallinna parimaid tantsu harrastajaid, ükskõik kuulugunad asjaarmastajate või elukutseliste perre, et ühisel jõul Eesti tantsu-tasapinda edasi viia, õlguigi, et tunnistama peab, et tantsutase praegugi meil võrreldes naabritega, kõrgel järjel on. Sellepärast pakumeigi kõigile tantsuharrastajaile teateid, moodsa ja klassilise tantsu aranisest, avades järgmises numbris kirjutiste seeriat ühelt meie andekamalt balletitähelt. Ka moodsatest tantsudest informeerime silmapilkselt omi lugejaid, kuna meie kaastöölise perre kuuluma saavad ka selle ala spetsid.

Fotonurgas katsume anda nii asjaarmastajaile kui ka elukutselistele teateid fotokunsti edusammudest, ühtlasi toetades ka asjaarmastajaid aparaatide ostmisel nõuga.

„Filmi Nädala“ igas osakonnas on avatud küsimuste ja vastuste nurk asjastuhuvitatule, ning peale selle võib vastavaid teateid saada ka „Filmi Nädala“ toimetusest iga päev kella 4—6 p.l.

Et ajakiri leviks, selleks on „Filmi Nädala“ poolt määratud vastavad preemiad nii müüjale kui ostjale, millise üle asjastuhuvitatud lähemaid teateid leiavad järgnevaist numbritest.

Nõudke ja levitage kõikjal „Filmi Nädalat“!

Romaani harrastajaile teatame, et järgmises numbris hakkab ilmuma põnev romaan.

„Filmi Nädal“ teab kõik — pakub kõike!